

บทที่ 2

รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา

1. รูปร่างและยุคแรก และ Articles of Confederation

1.1 ความนำ

ในระยะแรกของการรวมตัวเพื่อประกาศอิสรภาพต่ออังกฤษ มีการประชุมผู้แทนของ 13 รัฐเริ่มแรกที่เรียกกันว่า Continental Congress ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (1775 - 1781) และนับตั้งแต่การปฏิวัติในปี ค.ศ. 1776 เป็นต้นมา ปรากฏว่ารัฐบาลกลางของสหพันธรัฐมีความอ่อนแอ ขาดอำนาจบริหาร - กิจการทั้งปวงของรัฐบาล เพราะมีรัฐบาลของแต่ละรัฐไม่ค่อยยอมมอบอำนาจให้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งนั้นรัฐบาลเริ่มแรกยังไม่มีกฎหมายสำคัญเป็นบรรทัดฐานในการปกครอง คือ ยังไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐนั่นเอง จึงทำให้รัฐบาลกลางเป็นรัฐบาลที่ยังไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างที่ฝรั่งเศสเรียกว่า de facto government และเรียกรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมายว่า de jure government สำหรับรัฐบาลที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น อาจจะเป็นรัฐบาลที่ตั้งขึ้นเองโดยไม่ถูกกฎหมาย และรัฐบาลประเทศอื่น ๆ เขายังไม่ยอมรับ ประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มแรกนั้น รัฐบาลที่ตั้งขึ้นก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในยุโรปเท่าใดนัก เป็นที่ยอมรับกันว่ารัฐบาลกลางของสหพันธรัฐแรก ๆ ขาดอำนาจสำคัญ คือ :

1. ไม่มีอำนาจควบคุมรัฐบาลของแต่ละรัฐได้
2. รัฐบาลกลางไม่สามารถเก็บภาษีต่าง ๆ ทำให้ไม่มีรายได้ดำเนินการบริหารประเทศ
3. อำนาจการติดต่อระหว่างประเทศนั้น รัฐต่าง ๆ ก็ดำเนินการเอง

ด้วยเหตุผลสำคัญดังกล่าว จึงทำให้มีปัญหาต่าง ๆ ระหว่างรัฐและรัฐบาลกลางเกิดขึ้น จึงต้องมีการประชุมร่างรัฐธรรมนูญกัน โดยมุ่งจัดรูปรัฐบาลกลางใหม่ที่มีอำนาจบริหารประเทศ โดยถูกต้องตามกฎหมายนั้น

1.2 Articles of Confederation

- 1.2.1 จากปัญหาการขาดอำนาจบริหารสำคัญต่าง ๆ ของรัฐบาลกลางในระยะเริ่มแรก

ทำให้ผู้นำของรัฐต่าง ๆ จัดการประชุมร่างรัฐธรรมนูญครั้งแรกของสหรัฐอเมริกาขึ้น ที่เรียกกันว่า Articles of Confederation และกำหนดให้เรียกชื่อประเทศว่า The United States

1.2.2 ใจความสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับแรก Articles of Confederation ถือกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรฉบับแรกของสหรัฐ มีการกำหนดให้แต่ละรัฐยังคงสงวนไว้ซึ่งเสรีภาพ อิสระภาพและอำนาจอธิปไตยเอาไว้ และรัฐบาลกลางจะปฏิบัติการใด ๆ เป็นปฏิปักษ์ต่อประชาชนมิได้ นอกจากนี้รัฐบาลสหพันธ์ยังไม่มีอำนาจบังคับให้รัฐต่าง ๆ ปฏิบัติการตามคำสั่ง แต่ให้รัฐบาลกลางมีอำนาจเฉพาะการประกาศสงครามหรือสันติภาพ มีอำนาจในการติดต่อกับต่างประเทศ แต่มิให้มีอำนาจในการเกณฑ์ทหาร ส่วนการเก็บภาษีต่าง ๆ ผู้แทนของรัฐยังไม่ยอมมอบให้รัฐบาลสหพันธ์ดำเนินการด้วยหวังผลประโยชน์ในรัฐของตนเอง

1.2.3 ข้อบกพร่องของ Articles of Confederation พุดโดยสรุปรัฐธรรมนูญฉบับแรกของสหรัฐ มีแต่การกำหนดอำนาจหน้าที่ของสมานิติบัญญัติเอาไว้ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลและการประกาศสงครามและติดต่อกับต่างประเทศเท่านั้น แต่ไม่มีสิ่งเหล่านี้คือ :

1. การกำหนดตัวผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้นำ ได้แก่ตัวประธานาธิบดีไม่ได้บ่งไว้เลย
2. ระบบการศาลของสหพันธ์
3. รัฐธรรมนูญไม่พัฒนา เพราะตัวร่างรัฐธรรมนูญระยะนี้ไม่ยืดหยุ่น
4. รัฐบาลกลางไม่สามารถควบคุมการค้าระหว่างประเทศและรัฐต่าง ๆ ได้
5. รัฐบาลกลางไม่มีเงินงบประมาณปฏิบัติการ เพราะเก็บภาษีไม่ได้
6. รัฐบาลตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญระยะนี้ขาดอำนาจที่จะปฏิบัติการโดยตรงต่อประชาชนและรัฐต่าง ๆ

1.2.4 สรุป รัฐบาลในสมัย Confederation ควรจะปฏิบัติการได้ ถ้ามีการแก้ไขสิ่งเหล่านี้ :

1. กำหนดให้มีผู้นำและอำนาจบริหาร
2. กำหนดระบบการศาลสหพันธ์
3. รัฐต่าง ๆ ไม่หวงอำนาจและไม่เข้าแทรกอำนาจของรัฐบาลกลาง

2. การร่างรัฐธรรมนูญใหม่

2.1 ความนำ

ผู้แทนจากรัฐต่าง ๆ เห็นว่ามีข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการรวมกันเพื่อเป็นชาติและจัดรัฐบาลกลาง จึงได้มาประชุมร่วมกันร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญใหม่ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia Convention)

2.1.1 มีการประชุม 3 ครั้ง ครั้งแรกในปี 1785 ครั้งที่สองในปี 1786 แต่ทั้งสองครั้งเป็นการประชุมแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับก่อนและประชุมเกี่ยวกับปัญหาการค้าระหว่างรัฐ และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ครั้งที่ 3 เป็นการประชุมในปี 1787 เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญในปี 1789

2.1.2 ข้อสังเกต ผู้แทนทั้งหมดจากทุกรัฐมาประชุมกันเพื่อหวังจะสร้างรัฐธรรมนูญที่ดี มีรัฐบาลที่เข้มแข็ง เพื่อเก็บภาษี เพื่อป้องกันประชาชน แต่ก็ไม่หวังจะให้เป็นการปกครองที่เป็นประชาธิปไตย ที่น่าสังเกตก็คือ ผู้แทนสำคัญที่นับว่าเป็นบิดาของการร่างรัฐธรรมนูญสหรัฐ มีมาประชุม เช่น จอร์จ วอชิงตัน เบนจามิน แฟรงคลิน เจมส์ เมดิสัน อเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน และกเวนเนอร์ มอริส ล้วนเป็นบุคคลที่เข้มแข็งและมีสายตามองอนาคตของชาติอเมริกันได้ไกลทั้งสิ้น ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสำคัญ ๆ มิได้มาประชุม เช่น โทมัส เจฟเฟอร์สัน แต่ก็เป็นผู้แพร่ความคิดเห็นว่า บุคคลจะมีสิทธิเลือกตั้งได้จะต้องมีที่ดินหรือสมบัติต่าง ๆ รัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างใหม่นี้ยังไม่กำหนด Bill of Rights ไว้ แต่ได้มาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญภายหลัง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ของสหรัฐถือกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ยืดหยุ่นมาก เพราะบิดาแห่งรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีความรู้และคาดการณ์ไกล การพัฒนาของรัฐธรรมนูญสหรัฐ ต่อมาได้อาศัยระบบการศาล โดยเฉพาะสมัยหัวหน้าศาลสูงสุด จอห์น มาร์แชล (John Marshall) เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงมากของสหรัฐที่ช่วยกำหนดแนวทางที่ถูกต้องของรัฐธรรมนูญสหรัฐ ในสมัยต่อมาจากบิดาแห่งรัฐธรรมนูญ 5 - 6 คน ที่กล่าวมาข้างต้น โดยคำตัดสินของ จอห์น มาร์แชล ทำให้เป็นประเพณีที่ถือกัน在美国ว่า ศาลสูงสุดสหรัฐ มีอำนาจพิจารณาข้อขัดแย้งต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ และคำตัดสินของศาล เป็นการแก้ไข สร้าง สนับสนุน และตีความในรัฐธรรมนูญด้วย คำตัดสินของจอห์น มาร์แชล เมื่อ 150 ปี มาแล้วยังคงใช้ได้อยู่ในปัจจุบัน

2.1.3 ประธานของที่ประชุมและระบบการประชุมร่างรัฐธรรมนูญ ประธานของที่ประชุมครั้งนั้นได้แก่ จอร์จ วอชิงตัน ที่ประชุมแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มรัฐเล็ก ๆ ซึ่งต้องการร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งเพื่อปกป้องรักษาความเสมอภาคระหว่างรัฐใหญ่กับรัฐเล็ก โดยเฉพาะในเรื่องการค้าขายกับกลุ่มรัฐใหญ่

2.1.4 ระบบการประชุม

1. ใช้เสียง 2 ใน 3 ของผู้เข้าร่วมประชุม (Quorum) ก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ เป็นทางการ โดยใช้เสียงลงमतีก่อนแล้วจึงส่งเรื่องให้ผู้แทนของรัฐและรัฐบาลของแต่ละรัฐลงนามรับรอง (Ratified)

2. ให้แต่ละรัฐมีสิทธิออกเสียงได้ 1 เสียง

2.1.5 ใจความสำคัญของรัฐธรรมนูญใหม่ กล่าวโดยสรุป รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขใหม่ที่เมืองฟิลาเดลเฟียกำหนดให้มีรัฐบาลโดยใช้ระบบแบ่งแยกอำนาจระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และศาล ซึ่งใช้ระบบตรวจสอบและดุลย์ถ่วงอำนาจ (Checks and Balances) กันเองในตัวเอง โดยการบริหารงานและการเลือกตั้งจากประชาชน โดยให้มีสิ่งสำคัญ คือ :

1. การจัดตั้งรัฐสภาแห่งชาติ ประกอบด้วยสภาสูงและสภาผู้แทน สภาสูงกำหนดให้มีผู้แทนจากแต่ละรัฐ รัฐละ 2 คนเท่า ๆ กัน ส่วนสภาล่างให้ประชาชนเลือกในรัฐของตน โดยคำนวณตามอัตราประชากร

2. ให้อำนาจรัฐบาลกลางควบคุมการค้าระหว่างประเทศและระหว่างรัฐได้

3. ให้มีการเลือกตั้งฝ่ายบริหาร คือประธานาธิบดี และใช้ระบบการเลือกตั้งโดยอ้อม โดยมีคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College)

4. ให้มีระบบการศาลสหพันธ์ จัดตั้งโดยสภานิติบัญญัติ และแต่งตั้งผู้พิพากษาโดยประธานาธิบดี โดยความยินยอมของสภาสูง ผู้พิพากษาแต่งตั้งดำรงตำแหน่งตลอดชีวิต (ยกเว้นกรณีตาย ลาออก ถูก Impeachment ต้องแต่งตั้งใหม่)

5. กำหนดวิธีแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ด้วย

2.1.6 สรุป รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสหรัฐฯ กำหนดให้มีเรื่องสำคัญ ๆ ที่น่าสนใจ คือ

1. ให้มีฝ่ายบริหารที่ง่ายที่สุด กล่าวคือ เลือกง่ายและเป็นที่พอใจของทุกฝ่าย

2. จัดอำนาจให้ผู้บริหารด้วย

3. เน้นความสำคัญของประธานาธิบดีในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารเลือกจากประชาชนโดยอ้อม โดยใช้คณะผู้เลือกตั้ง

4. การแก้ไขรัฐธรรมนูญ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญใหม่ฉบับนี้จะต้องส่งให้รัฐต่าง ๆ รับรองโดยใช้มติของสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ โดยเสียง 3 ใน 4 หรือโดยวิธีให้มีการประชุมผู้แทนของรัฐต่าง ๆ (States Convention) และได้เสียง 3 ใน 4 ของผู้เข้าประชุม

3. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ

3.1 ความนำ

โทมัส เจฟเฟอร์สัน เป็นผู้เสนอความเห็นที่ “ในแต่ละสมัยของคน ควรจะมีรัฐธรรมนูญของตนเอง บุคคลไม่ควรจะถูกผูกมัดอยู่กับรัฐธรรมนูญที่เขาใช้คำว่า “Dead Written Constitution” คือรัฐธรรมนูญที่เขียนอย่างตายตัว อธิบายได้ว่า ในแต่ละสมัยควรต้องมีรัฐธรรมนูญที่เหมาะสมกับคนในสมัยนั้น นั่นคือควรจะมีรัฐธรรมนูญที่ทันสมัยเสมอ ประธานาธิบดี ทีโอดอร์

รูสเวลท์ เป็นผู้หนึ่งที่มีความเชื่อในเรื่องนี้ ในสมัยของเขา เขาได้พยายามเสนอกฎหมายต่าง ๆ เพื่อที่จะปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้ทันกับเหตุการณ์ในสมัยนั้น เป็นต้นว่า ยุคเศรษฐกิจตกต่ำ ในปี ค.ศ. 1930 รูสเวลท์ประณามสภาผู้แทนฯ ว่าเป็น “House of Bugy Constitution”

3.2 เหตุ 4 ประการที่ช่วยในการเจริญเติบโตของรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ

1. กฎหมายจากรัฐสภา (Congress or Organic Law) ตัวอย่างเช่น กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิภาพสังคม (Social Security) และกฎหมายเกี่ยวกับการเกณฑ์ทหาร
2. ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม (Custom and Tradition)
3. คำพิพากษาของศาลสูงสุดของสหรัฐฯ (Judicial Decision)
4. การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (Constitutional Amendment)

3.3 การแก้ไขรัฐธรรมนูญของสหรัฐฯ

ในเวลาร่วมสองร้อยปีที่ผ่านมา สหรัฐฯ มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญรวมทั้งสิ้น 25 ครั้ง กระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญดำเนินการดังนี้ :

3.3.1 กระบวนการ (Amendment Process) จะต้องดำเนินการทั้งระดับรัฐและรัฐบาลสหพันธ์ ตามลำดับคือ :

1) ระดับรัฐบาลกลาง

1.1) ริเริ่มเสนอแนะ แก้ไขโดยรัฐบาลกลาง

1.2) โดยได้รับเสียงสนับสนุน 2 ใน 3 ของรัฐสภาที่ริเริ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ

2) ระดับรัฐ (State Ratification)

2.1) $\frac{3}{4}$ ของสภานิติบัญญัติของรัฐต่าง ๆ = 38 รัฐยอมรับให้มีการแก้ไข

2.2) $\frac{3}{4}$ state convention คือการประชุมตกลงของผู้แทนจากรัฐทั้งหมด ต้องมีเสียง 3 ใน 4 จึงเป็นการรับให้แก้ไขรัฐธรรมนูญได้

3.3.2 National Convention ถ้าทั้ง 34 รัฐ (2/3 ริเริ่ม National Convention) เรียกร้องให้รัฐสภาแก้ไข ข้อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญจะต้องรับรองยินยอมโดย :

1) สภานิติบัญญัติของรัฐ

2) การประชุมของผู้แทนรัฐต่าง ๆ

3.3.3 วิธีดำเนินการ

1) ต้องได้เสียง $\frac{2}{3}$ ของรัฐสภาที่จะรับรอง และประธานาธิบดีไม่มีสิทธิ์ทำอะไรเลย ประธานาธิบดีจะ Veto ก็ไม่ได้

2) หากรัฐต่าง ๆ มีมติยอมรับข้อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญก็จะถูกส่งไปยัง State Department และมีผลบังคับใช้ กรณีเช่นนี้ เมื่อรัฐต่าง ๆ รับรองแล้วจะเพิกถอนยกเลิกมิได้

3) ถ้าหากรัฐต่าง ๆ ไม่ยอมรับรับรอง รัฐก็สามารถจะเสนอคัดค้านได้ภายใน 7 ปี นับจากวันได้รับเรื่องราว อย่างไรก็ตาม พ้นจากนี้การเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไป

3.4 การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรก 10 เรื่อง

เกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ หรือที่เรียกกันว่า "Bill of Rights" ซึ่งเข้มงวดกวดขันมิให้รัฐบาลกลางล่วงละเมิดสิทธิหน้าที่ต่าง ๆ ต่อเอกชนและต่อรัฐสมาชิก แต่ก็ได้กำหนดบทไว้เป็นแรงบังคับ ค.ศ. 1798 ให้รัฐต่าง ๆ ปฏิบัติการให้สิทธิแก่บุคคลด้วย

ในปี ค.ศ. 1798 มีการแก้ไขครั้งที่ 11 เป็นการเพิ่มเติมสิทธิของชนในการเรียกค่าเสียหายฟ้องร้อง ฎีการ้องทุกข์ต่าง ๆ ของประชาชนต่อรัฐ ทั้งนี้ให้รวมถึงคนต่างด้าวและคนภายนอกรัฐที่เกิดคดีด้วย ตัวอย่างเช่น คนอยู่ในรัฐหนึ่งก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลประจำรัฐได้ หรือคดีเกิดรัฐอื่นก็ไปฟ้องที่ศาลของรัฐอื่นได้ หากรัฐบาลของรัฐไม่ยอมรับฟ้องคดี ประชาชนก็อาจไปฟ้องร้องต่อศาลของรัฐบาลกลางได้

ปี ค.ศ. 1804 การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 12 เป็นบทแก้ไขกลไกของการเลือกตั้งประธานาธิบดีแบบ Electoral College คือกำหนดใหม่ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกประธานาธิบดีได้ 1 เสียงในสภา

บทแก้ไขที่ 13 1865 กำหนดให้มีการเลิกทาส และกำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะรับใช้ชาติด้วยการเป็นทหาร มิใช่เป็นการอาสาสมัคร คือชายทุกคนต้องเป็นทหารตามรัฐธรรมนูญนั่นเอง การแก้ไขรัฐธรรมนูญอันนี้สอดคล้องกับการขาดแคลนทหารในคราวสงครามกลางเมืองในสหรัฐอเมริกา

บทแก้ไขที่ 14 สำคัญที่สุดของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับสิทธิของทาสในสหรัฐ โดยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ทาสทุกคนในสหรัฐได้รับสิทธิเป็นพลเมืองของสหรัฐ รัฐบาลกลางเท่านั้นมีสิทธิถอนความเป็นพลเมืองสหรัฐ ของบุคคล จำกัดสิทธิและอิสรภาพได้ (เพื่อการปกป้องสิทธิพลเมือง)

ลักษณะพิเศษของการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 14 ของอเมริกัน คือ การกำหนดหลักกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้ :

1. ขบวนการนิติบัญญัติ (Due Process of Law) เพื่อเป็นการป้องกันสิทธิพลเมือง และ

ทรัพย์สิน ได้กำหนดไว้ว่า รัฐไม่สามารถถือเอาซึ่งชีวิตทรัพย์สินและอิสรภาพของพลเมือง โดยปราศจากการดำเนินการตามตัวบทกฎหมาย

2. หลักสิทธิแห่งการได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมาย (Equal Protection of the Law) ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญในการแก้ไขว่า (รัฐไม่อาจปฏิเสธต่อบุคคลใดได้ในการปกป้องโดยเท่าเทียมกันตามกฎหมาย) บุคคลจะได้รับการปกป้องโดยเท่าเทียมกันตามกฎหมายจากรัฐ หนึ่ง สภาของรัฐต่าง ๆ ทั้ง 2 สภจะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาโดยยึดจำนวนประชากรเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม มีคดีฟ้องร้องเป็นการท้าทายบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการแบ่งแยกผิวและการศึกษาที่เห็นได้ชัด 2 คดี ได้แก่ Plessy vs. Ferguson ค.ศ. 1896 กรณีศาลสูงสหรัฐ ตัดสินโดยใช้หลัก separate but equal doctrine ในปี 1954 กรณี Broom vs. Board of Education ศาลสูงสหรัฐ ตัดสินว่า ถ้าหาก Board of Education ใช้เงินสาธารณะจะต้องไม่มีการแบ่งแยกเกี่ยวกับการศึกษา (must be integration no segregation) นอกจากนี้ ตอนท้ายบทแก้ไขที่ 14 ยังกำหนดไม่คืนหนี้แก่รัฐทางใดอีกด้วย (ยกเลิกหนี้ของรัฐบาลกลาง-Validate a National Legal Debt)

ปี ค.ศ. 1870 บทแก้ไขที่ 15 เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งของพวกนิโกรอเมริกัน หรือเรียกกันว่า “Negro Suffrage Amendment” กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า บุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่อาจปฏิเสธมิให้คนใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะสีเชื้อชาติ ศาสนา

ปี ค.ศ. 1913 บทแก้ไขที่ 16 เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีเงินได้ของประชาชน ให้อำนาจรัฐสภาออกกฎหมายเก็บภาษีรายได้ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า “Tax levied on income no matter what source does the incomes come from.”

ปี ค.ศ. 1920 บทแก้ไขที่ 17 เป็นบทบัญญัติแก้ไขในรัฐธรรมนูญให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาสูงสหรัฐ โดยตรงโดยประชาชน ชาวอเมริกันเรียกยุดนี้ว่า เป็นยุคก้าวหน้าที่กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิโดยตรงในการเลือกสมาชิกวุฒิสภา เพราะแต่เดิมไม่มี

ปี ค.ศ. 1920 บทแก้ไขที่ 18 หรือที่ชาวอเมริกันรู้จักและเรียกกันติดปากว่า Liquor Prohibition Amendment กำหนดและห้ามการผลิต จำหน่าย และดื่มสุรา ทั้งนี้เป็นเพราะสมัยนั้นคนออกกฎหมายเห็นกันว่า ชาวอเมริกันเป็นนักดื่มสุรากันมาก ควรจำกัดเสีย

ปี ค.ศ. 1920 บทแก้ไขที่ 19 เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งของสตรีอเมริกัน หรือที่เรียกว่า Women Suffrage เป็นบทกำหนดเพิ่มเติมว่า “บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะปฏิเสธสิทธิ

ในการเลือกตั้งเพราะสาเหตุเกี่ยวกับเพศไม่ได้ ทั้งนี้เป็นผลของการต่อสู้เกี่ยวกับสิทธิของสตรีอเมริกันเอง และสถานการณ์การเมืองขณะนี้

ปี ค.ศ. 1933 บทแก้ไขที่ 20 หรือที่ชาวอเมริกันรู้จักกันว่า Lame Duck Amendment เป็นบทบัญญัติแก้ไขในรัฐธรรมนูญของสหรัฐฯ กำหนดการเข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ใหม่ของประธานาธิบดีและสมาชิกสภา เพราะเดิมหลังการเลือกตั้งประธานาธิบดีราว ๆ เดือนพฤศจิกายนในปี 1932 แล้ว การประชุมรัฐสภาจะเริ่มสมัยประชุมแรกในเดือนธันวาคม 1933 ฉะนั้น การเลือกประธานาธิบดี และเข้ารับตำแหน่งต่อสภาจึงช้าไปถึง 13 เดือน หลังจากแก้ไขแล้วจะเห็นได้ว่า ประธานาธิบดีเข้ารับตำแหน่งเร็วขึ้น ตัวอย่างเช่น มีการเลือกประธานาธิบดี (ของเดือนพฤศจิกายนทุก 4 ปี) ในเดือนพฤศจิกายน 1968 การประชุมครั้งแรกของรัฐสภาในสมัยประชุมแรกเปลี่ยนเป็นมกราคม 1969 วันที่ 3 และการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสามารถทำได้ในวันที่ 20 มกราคม 1969 ต่อรัฐสภา ถ้าหากประธานาธิบดีถึงแก่อสัญกรรมก่อนเข้ารับตำแหน่ง กรณีนี้บัญญัติตาม 20th Amendment บังให้รองประธานาธิบดีเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแทน

ปี ค.ศ. 1934 บทแก้ไขที่ 21 เป็นบทบัญญัติแก้ไขเปลี่ยนแปลง 18th Amendment เพราะว่า 18th Amendment ไม่อาจบรรลุผลดีในสหรัฐฯ เพราะคนอเมริกันนิยมดื่มเหล้าเป็นชีวิตจิตใจ ด้วยเหตุว่าเป็นชาวนา และกสิกรทำงานหนักในสมัยบุกเบิก การพักผ่อนหย่อนใจจึงติดไปในทางดื่ม การปฏิบัติเกี่ยวกับสุราข้ามเขตในแถบชายแดนก็ไม่ได้ผล ในที่สุดในปี 1934 รัฐสภาจึงแก้ไขกฎหมายห้ามเกี่ยวกับสุราออกจากรัฐธรรมนูญ โดยให้ยกเลิกอำนาจควบคุมของรัฐบาลกลาง และมอบให้รัฐต่าง ๆ ควบคุมเอง

ปี ค.ศ. 1951 บทแก้ไขที่ 22 เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมกำหนดเวลาอยู่ในตำแหน่งและรับเลือกตั้งของประธานาธิบดีเหลือแค่ 2 สมัยเท่านั้น และถ้ารองประธานาธิบดีเข้าเป็นประธานาธิบดีแทน ถ้าเวลามากกว่า 2 ปี ก็ยังเหลือเป็นได้อีกครั้งเดียวเท่านั้น เช่น จอห์นสัน ถ้าเวลาตอนเข้าแทนประธานาธิบดีคนก่อนเหลือน้อยกว่า 2 ปี ก็ยังมีโอกาสเป็นประธานาธิบดีได้อีก 2 สมัย

ปี ค.ศ. 1961 บทแก้ไขที่ 23 เป็นบทบัญญัติกำหนดให้สิทธิเลือกตั้งประธานาธิบดีแก่ District of Columbia โดยให้มีผู้แทนได้ 3 คน ใน Electoral College

ปี ค.ศ. 1964 บทแก้ไขที่ 24 เป็นกฎหมายยกเลิก Poll Tax ซึ่งเดิมเก็บต่อประชาชนก่อนทำการเลือกตั้ง (ผู้ไม่เสียภาษีไม่มีสิทธิเลือกตั้ง) ทั้งนี้ ให้ยกเลิกในการเลือกตั้งระดับรัฐบาลกลาง คือประธานาธิบดีและวุฒิสมาชิกสภาของสหรัฐฯ

ปี ค.ศ. 1967 บทแก้ไขที่ 25 เป็นบทบัญญัติกำหนดไว้ 2 ส่วน คือ

1. เกี่ยวกับประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี ถ้าประธานาธิบดีไม่อยู่ รองประธานาธิบดีรักษาการแทนได้

2. ถ้าประธานาธิบดีไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ หรือไร้ความสามารถไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้รองประธานาธิบดี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทน และต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบ

3.5 สรุป

การแก้ไขรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาทั้งหมด 25 ครั้งนี้ มีข้อน่าสังเกตว่า เป็นการแก้ไขไปตามสถานการณ์ยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับยุคสมัยนั่นเอง สำหรับการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 26-27 นั้น ได้แก่การบัญญัติให้สิทธิเลือกตั้งแก่ชาวอเมริกันอายุ 18 ปีขึ้นไป และการแก้ไขครั้งที่ 27 ได้แก่เรื่องการเพิ่มเวลาของผู้แทนสภาล่างให้อยู่ในตำแหน่งนานขึ้นกว่าปัจจุบัน ทั้งสองนี้ได้เสนอต่อสภาทั้งของสหรัฐฯ แล้ว เรื่องแรก หลายมลรัฐได้มีมติรับรองและผ่านการเห็นชอบจากรัฐบาลของประธานาธิบดีนิกสันแล้วด้วย (ค.ศ. 1972)

3.6 การรับรัฐใหม่เข้าเป็นสมาชิก

การรวมรัฐใหม่ ๆ ที่สมัครเข้าสหพันธ์ในภายหลัง มีหลักเกณฑ์ว่า รัฐที่สมัครเข้ามาใหม่ ต้องเคยมีการปกครองตนเองมาก่อน มีรัฐบาลของรัฐ มีระบบการศาล มีฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเอง ซึ่งรัฐนั้น ๆ ต้องยื่นใบสมัครต่อรัฐบาลกลางให้พิจารณาด้วย จึงจะมีการลงมติของรัฐต่าง ๆ (โดยผู้แทน) รับเข้าเป็นสมาชิก

ตารางที่ 3

บทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา

Amendments to the United States Constitution

Article Number	Subject	Year of Promulgation	Time Required for Completion
1-10	Bill of Rights	1791	2 yrs., 2 mo., 10 days
11	Immunity of a state from certain suits	1798	1 yr.
12	Changed procedure in electoral college	1804	7 mo., 15 days
13	Prohibition of slavery	1865	10 mo., 5 days
14	Citizenship and due process	1868	2 yrs., 23 days
15	Protection against government interference with right of suffrage, on account of race, color, or previous condition of servitude	1870	11 mo., 24 days
16	Grant of power to Congress to tax incomes	1913	3 yrs., 5 mo., 23 days
17	Direct election of United States Senators	1913	10 mo., 25 days
18	Liquor prohibition	1919	1 yr., 1 mo.
19	Woman suffrage	1920	1 yr., 2 mo., 13 days
20	New dates for congressional and Presidential terms	1933	10 mo., 21 days
21	Repeal of prohibition amendment	1933	288 days
22	Limit of Presidential tenure to two elected terms	1951	3 yrs., 11 mo.
23	District of Columbia representation in electoral college	1961	286 days
24	Abolition of Poll Tax for federal elections	1964	1 yr., 5 mo.
25	Presidential disability and Vice-Presidential vacancies	1966	
26	1970	

Source: Adapted from Cortez A.M. Ewing, *American National Government* (New York: American Book, 1958), p. 48, and subsequent data.

หมายเหตุ บทแก้ไขเพิ่มเติมที่ 26 เกี่ยวกับสิทธิของพลเมืองสหรัฐฯ ที่มีอายุ 18 ปี หรือเกินกว่านั้นมีสิทธิที่จะเลือกตั้ง

คำถามท้ายบท

บทที่ 2

1. จงอธิบายความหมายของรัฐบาลตามหลัก de jure government และ de facto government?
2. ปัญหาของรัฐบาลสหพันธ์ระยะแรก มีอะไรบ้าง?
3. ปัญหาของรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ Article of Confederation มีอะไรบ้าง?
4. ตามแนวบรรยายนี้ สาเหตุของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของรัฐธรรมนูญสหรัฐ มีอะไรบ้าง?
5. Bill of Rights คืออะไร? มีหลักสำคัญอย่างไรบ้าง? อธิบาย

บรรณานุกรม

บทที่ 2

1. สำนักข่าวสารอเมริกัน, *A government by the people*. กทม., 1975.
2. Dan Gallupaul (ed.) *The New Information please Almanac. U.S.A.*, 1979.
3. Hying Brown, Thacker. *Politics and Government in California*. New York : Thomas Y. Growell, 1969.
4. Phillips, Abraham, Ewing. *Essentials of National Government*. 2nd, ed., New York : American Book Co., 1966.
5. Marian D. Irish, ed., *Political Science : Advance of the Discipline*. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1968.